

Een persoonlijk verslag van het tweede grote muziekfestijn in augustus:

Maritiem Festival Zuiderzeemuseum in Enkhuizen

Met het feestgevoel van Festival Maritim - Vegesack in m'n lijf, heb ik me afgelopen zondag 12 augustus gestort in het volgende festival. Dit keer wat dichterbij huis: Enkhuizen, hier was in het buitenmuseum van het Zuiderzeemuseum het jaarlijkse Maritiem festival. Wat het extra leuk maakt, is om een aantal Vegesack-gangers terug te zien. Ook heb ik kennelijk wat met feestjes en jubilea, want dit jaar werd het 50-jarig bestaan van de Vereniging Botterbehoud gevierd.

Via Facebook waren op vrijdag heel wat berichten met foto's en filmpjes te zien, waarvan die van het Zuiderzeemuseum wel een hele mooie was. Zij had op vrijdag een filmpje online gezet van de vlootshow: tientallen oude bidders, maar ook kwakken, de Wieringer aken, jollen en schouwen. Dat moet een schitterend gezicht zijn geweest!

Foto: Hans Weehuizen

Link naar het filmpje op de pagina van het Zuiderzeemuseum op facebook en scroll naar het bericht van 10 augustus.

https://www.facebook.com/Zuiderzeemuseum/?hc_ref=ARQdEQMhB445Ld67YSxf83RSTgS2lab5YqMOlcfxkiHTUrebOxvkuZo4ZYF70zF12-4

Gelijktijdig was op de zaterdag en zondag het Maritiem festival. Op zondag waren optredens van Les souillés de fond de Cale, 2 Sheets to the wind, Kimber's men, LocTup Together, Paddy's Passion, Altegaer, Onstuimig Schuim & Kantje Boord. *(Op zaterdag waren de buitenlandse groepen plus Shantykoor Rotterdam, Tres Hombres, Hodge Podge & Onstuimig schuim).*

Via de stadsingang kwam ik het buitenmuseum binnen. Dus eerst een leuke wandeling vanaf het station *(kwam met de trein)*, langs de haven en de stadsmuur. Die loopt qua hoogte op, waardoor ik er even later niet meer overheen kon kijken. Grappig gezicht om wel steeds meer scheepsmasten te zien.

Ik ken het heerlijke gevoel om op te treden in een omgeving, die ademt naar alles wat te maken heeft met varen. Maar hoe ervaar je het om alleen te luisteren naar zangers in diezelfde omgeving? Mijn stem was nog niet de oude, dus ik heb me er 'n-beetje-boel-stil' gehouden. En ik dacht dat ik er incognito kon zijn. Maar dat bleek al snel 'n lek geprikt luchtballonnetje. Een paar onbekende mensen spraken mij aan: "Zing je ook vandaag?" en "Ja, ik heb je gehoord op een schip in Monnickendam". Had ik maar niet de Vegesack-gangers zo hartelijk moeten begroeten en naast Kees (Driesprong) gaan zitten..... Die was als 'burger' aanwezig. Tsja, dat krijg je met die 'familiegevoelens' van mij.

Een tochtje op een botter varen? Ik hoorde dat daar op zaterdag al veel animo voor was. Zondag was dat ook zo. Zo'n tochtje duurde ongeveer een uur, maar ik kwam voor de zang, dus dat heb ik voorbij laten gaan. Maar nu ik erover schrijf.... eigenlijk wel jammer voor de gemiste kans.

Op diezelfde dag werden ook allerlei ambachten gedemonstreerd. Zangmaat Rob (Aland) toonde mij de zeilmakerij. Interessant om dat van dichtbij te zien en voelen. Zwaar klusje om een stootwil te maken van zeildoek. En allemaal handwerk: hier worden nog écht zeilen hersteld en nieuw gemaakt voor o.a. de schepen, die in het museum liggen.

Paddy's Passion: instrumentaal op de Marker haven.

Knopenrek

Rob voor de zeilmakerij

Wist u dat sinds 11 juli van dit jaar het zingen van shanties onderdeel van het Cultureel Erfgoed is? Daar is ShantyNederland uiteraard erg trots op. Wat hebben ze daar al niet voor inspanningen voor geleverd! Want om dat voor elkaar te krijgen moet je aantoonbaar maken, dat je veel onderneemt om het te behouden. Bijvoorbeeld door het zingen hiervan bij jongeren aan te moedigen via bijvoorbeeld het onderwijs. En zijn shanty-opa's en -oma's die hun best doen om dat zangvuurtje bij de jonkies aan te wakkeren. Daarvan was zondagmiddag een voorbeeld te zien.

Een shantyman in-de-dop, met de handen in de broekzak.

Niet te missen: de optredens van Onstuimig Schuim: Dit maal meebeleeft op het Pleintje Kampen. Onlangs hebben ze een cd gemaakt. Ook zonder beeld zijn ze goed in staat om de sfeer te laten horen, die ze iedere keer weten te creëren. Maandagochtend heb ik een heerlijk uurtje lang in m'n bed liggen luisteren en genieten!

Natuurlijk ben ik ook in de kapel gaan luisteren. Twee jaar terug heb ik hier met Roaring Fifties gezongen. Wat een schitterende akoestiek! Het zingt heel 'licht', je hoeft niet zoveel kracht te zetten. Maar de kapel kent ook een persoonlijk 'nootje': ze komt van Den Oever, waar mijn schoonfamilie vandaan komt, èchte Wieringers, visserlui van Den Oever. Oma's broer (Piet Rotgans) is er havenmeester geweest.

De optredens in de kapel: hoogtepunten in het beluisteren van muziek. En als je daarvan geen kippenvel krijg, dan zijn je oren verstopt. Ik zag ontroerde gezichten bij het optreden van Kimber's Men. Wat een mooi klinkende harmonie en zangvolume! Even flitste door m'n hoofd de gedachte: straks springt er één raam uit de sponning! En John Bromley's vertolking van 'Old man river' Mooi dat ik in de kerk zat. Genieten!

De samenzang op het schoolplein was de traditionele afsluiting, met het publiek aan de overkant van het slotje op het terras. Dan kon ieder nog even uit volle borst meezingen en laten horen dat ze hadden genoten van het festival.

De treinreis terug verliep op een aangename manier: ik raakte in gesprek met vier mensen, die een dagje uit waren (*het vrije-reizen-dagje*) Ze waren met de stoomtrein naar Enkhuizen gekomen en vervolgens het Zuiderzeemuseum ingegaan. En 'bar' genoten van de muziek, want die maakte het bezoek aan het museum extra leuk! Dus Zeegers & Inez, een pluim voor de organisatie vanuit een andere hoek: '*de niet-met-maritieme-muziek-bekend-zijnde-mensen*'.

Sea Yè in Appingedam voor het derde grote festival in augustus!

Brigit

Dat Rob niet aldoor kan werken aan een stootwil blijkt wel: hier maakt hij een dansje met 'n bezoeker op muziek vertolkt door Piet & André, zittend aan de overkant van de sloot.

*Foto's zijn door mij gemaakt met m'n mobiel, behalve die van de vlootshouw op vrijdag.
Anna Paulowna, 14 augustus 2018*